EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.4.2023
COM(2023) 242 final

2023/0136 (NLE)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

De foreslåede ændringer af Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer[1] (herefter "direktivet") er en del af en pakke, der også omfatter et forslag til en forordning, der erstatter forordning (EF) nr. 1466/97[2] (den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten), og ændringer af forordning (EF) nr. 1467/97[3] (den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten). Direktivet og den forebyggende og korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten er en del af rammen for økonomisk styring i EU.

Begrundelse for forslaget

Rammen for økonomisk styring i EU har bidraget til at skabe betingelser for økonomisk stabilitet, bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og højere beskæftigelse. Denne ramme består i øjeblikket af EU's finanspolitiske ramme (stabilitets- og vækstpagten og direktivet), proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, det europæiske semester for samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken samt reglerne for programmerne for makrofinansiel bistand.

For at tage hensyn til erfaringerne fra den globale finanskrise og statsgældskrisen i euroområdet og som led i pakken om økonomisk styring, "sixpacken", blev forordning (EF) nr. 1466/97 i 2011 ændret ved forordning (EU) nr. 1175/2011[4], forordning (EF) nr. 1467/97 ændret ved forordning (EU) nr. 1177/2011[5], og direktiv 2011/85/EU blev vedtaget.

De har bidraget til at sikre en nøje overvågning af de nationale budgetter, samtidig med at der blev lagt større vægt på gældsniveauet. I bestræbelserne på at afhjælpe de grundlæggende årsager til krisen blev den finanspolitiske ramme på EU-plan suppleret med bindende bestemmelser på nationalt plan for at fremme sunde budgetpolitikker i alle medlemsstater. Med henblik herpå pålagde direktivet bl.a. medlemsstaterne at indføre nationale finanspolitiske regler, at gennemføre en uafhængig overvågning af overholdelsen af de finanspolitiske regler på nationalt plan og at indføre flerårige budgetmæssige rammer. Disse nationale bestemmelser trådte i kraft for at overholde direktivet.

I 2019 offentliggjorde Den Europæiske Revisionsret beretningen "EU's krav til de nationale budgetrammer bør skærpes yderligere, og deres anvendelse bør overvåges bedre"[6]. I beretningen bemærkede Revisionsretten svagheder med hensyn til effektiviteten af

---

1 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

2 Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

3 Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12).

5 Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33).

6 Den Europæiske Revisionsrets særberetning fra 2019 "EU's krav til de nationale budgetrammer bør skærpes yderligere, og deres anvendelse bør overvåges bedre". https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR19_22/SR_Fiscal_Stability_DA.pdf.

mellemfristet budgetlægning og uafhængige finanspolitiske institutioner og anbefalede Kommissionen at skærpe kravene til mellemfristede budgetrammer og uafhængige finanspolitiske institutioner i overensstemmelse med internationale standarder.

I 2020 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse indeholdende en evaluering af direktivets formålstjenlighed (i det følgende benævnt "formålstjenlighedsevalueringen")[7], hvori den fremhævede fremskridtene og forbedringsmulighederne i forbindelse med den nuværende udformning af de nationale budgetmæssige rammer. Formålstjenlighedsevalueringen pegede på betydelige forbedringer i antallet og styrken af de nationale finanspolitiske regler, en udbredt indførelse af finanspolitisk planlægning på mellemlang sigt, mere pålidelige prognoser og større finanspolitisk gennemsigtighed, der også omfatter eventualforpligtelser. I evalueringen blev det dog også bemærket, at planlægning på mellemlang sigt i vid udstrækning var underordnet den årlige budgetlægning, den satte spørgsmålstegn ved nytten af at indberette månedlige finanspolitiske data efter kontantprincippet og understregede den store forskelligartethed i fortolkningen af bestemmelserne om vurdering af prognoser, skatteudgifter og organer uden for budgettet. Det blev også konstateret, at anvendelsen af offentlige regnskaber var begrænset af manglen på en formel fælles EU-ramme.

Endelig fremlagde Kommissionen i sin meddelelse af 9. november 2022 sine retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU[8] med henblik på at sikre gældsholdbarhed og fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstater. I retningslinjerne slås der til lyd for et stærkere nationalt ejerskab, en forenklet ramme og større fokus på det mellemlange sigt kombineret med en stærkere og mere sammenhængende håndhævelse. Opmærksomheden rettes desuden mod en forbedring af de uafhængige finanspolitiske institutioners udformning og effektivitet. Retningslinjerne afspejlede endvidere bemærkninger fra den offentlige høring, der blev iværksat i oktober 2021, og som opfordrede andre EU-institutioner og alle centrale interessenter til at deltage[9].

Formål med forslaget

Dette forslag indeholder en række ændringer af direktivet. I overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer af 9. november 2022 for en reform af rammen for økonomisk styring i EU har ændringerne til formål at styrke det nationale ejerskab og den mellemfristede budgetplanlægning. De tager mere specifikt sigte på følgende:

- Forenkling af den eksisterende lovgivning: Bestemmelser om indberetning af månedlige finanspolitiske data efter kontantprincippet (artikel 3, stk. 2)[10] er ikke nyttige i henseende til at styrke de nationale budgetmæssige rammer som fremhævet i formålstjenlighedsevalueringen. Artikel 8 om Det Forenede Kongerige er ikke

[7] I henhold til direktivets artikel 16 skulle Kommissionen offentliggøre en gennemgang af direktivet for at vurdere hensigtsmæssigheden af de statistiske krav, udformningen og effektiviteten af numeriske finanspolitiske regler og medlemsstaternes offentlige finansers generelle gennemsigtighed. Gennemgangen er en del af meddelelsen fra Kommissionen "Evaluering af den økonomiske styring — Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU" (COM(2020) 55 final af 5.11.2020).

[8] Meddelelse fra Kommissionen — Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU (COM(2022) 583 final af 9.11.2022).

[9] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "Online public consultation on the review of the EU economic governance framework. Summary of responses Final Report" (SWD(2022) 104 final af 28.3.2022) (ikke oversat til dansk).

[10] Artiklerne henviser til den oprindelige nummerering i direktivet, medmindre de angives som "nye".

længere nødvendig. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 4 og 5, er ikke længere nødvendige, hvis disse krav indgår i forslaget til forordning XXX (den forebyggende del).

- Præcisering af bestemmelserne: For at fjerne den tvetydighed, der er konstateret i forbindelse med formålstjenlighedsevalueringen, foreslås det, at artikel 4, stk. 6, nu specifikt henviser til uafhængige organer som dem, der er ansvarlige for ex post-evaluering af prognoser. Det foreslås også, at indberetningskravene vedrørende offentlige organer og midler, som ikke udgør en del af de almindelige budgetter, samt kravene vedrørende skatteudgifter og eventualforpligtelser i artikel 14, stk. 1, 2 og 3, præciseres bedre. Disse krav er blevet fortolket meget forskelligt af medlemsstaterne, og nogle af disse fortolkninger har ikke fuldt ud afspejlet direktivets oprindelige begrundelse.
- Styrkelse af det nationale ejerskab: Det foreslås at tilføje eller præcisere krav vedrørende uafhængige finanspolitiske institutioner. I nogle tilfælde har de foreslåede nye bestemmelser allerede fundet anvendelse på medlemsstaterne i euroområdet og også på Danmark, Bulgarien og Rumænien som kontraherende parter i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt TSSS)[11] (ny artikel 8). Andre foreslåede bestemmelser har til formål at tilføje opgaver, der vil gøre det muligt for uafhængige finanspolitiske institutioner at spille en rolle i forbindelse med overvågningen af EU's finanspolitiske rammer på nationalt plan, jf. forslag til forordning XXX (den forebyggende del) og forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 (den korrigerende del). Disse omfatter udarbejdelse eller godkendelse af budgetmæssige prognoser samt vurdering af holdbarhedsanalyser og konsekvensvurdering af politikker. Endelig sikrer nogle af de foreslåede bestemmelser de uafhængige finanspolitiske institutioners uafhængighed og ansvarlighed, så de kan afspejle de standarder, som internationale organisationer har fastsat, jf. Revisionsrettens beretning fra 2019.
- Fremme af mellemfristet planlægning: Det foreslås, at den flerårige budgetmæssige dimension i prognoserne præciseres mere systematisk (artikel 4), og det samme gælder forbindelsen mellem det årlige budget og den mellemfristede planlægning (artikel 10), som blev anset for at være svag i Revisionsrettens beretning fra 2019 og i formålstjenlighedsevalueringen.
- Forbedring af kvaliteten af de offentlige finanser. Der foreslås nogle få bestemmelser for at øge de offentlige budgetters ansvarlighed i forbindelse med klimaændringer og gennemsigtigheden med hensyn til den finanspolitiske risici ved sådanne ændringer. I henhold til artikel 9, stk. 2, litra d), skal de risici, der er forbundet med klimaændringer, og klimapolitikkens konsekvenser for de offentlige finanser nu vurderes. Tilsvarende kræves det i henhold til artikel 14, stk. 3, at medlemsstaterne så vidt muligt offentliggør data vedrørende eventualforpligtelser i forbindelse med katastrofe- og klimarelaterede begivenheder samt vedrørende økonomiske tab som følge af naturkatastrofer og klimarelaterede chok. I forbindelse med disse chok skal også de finanspolitiske omkostninger, der bæres af den offentlige sektor, og de instrumenter, der anvendes til at afbøde eller dække chokkene, indberettes.

[11] Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012.

Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Forslaget er en del af en mere omfattende pakke af forslag, der efterfølger Kommissionens retningslinjer af 9. november 2022 for en reform af rammen for økonomisk styring i EU. Denne pakke omfatter også et forslag til en forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, samt ændringer af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten og skal tilvejebringe en reformeret ramme, der bygger på mellemfristet planlægning og nationalt ejerskab og sigter mod en troværdig og væsentlig nedbringelse af de høje gældsniveauer og fremme af bæredygtig og inklusiv vækst. I den reformerede ramme for økonomisk styring holdes der således fast ved de grundlæggende mål om budgetdisciplin og fremme af vækst i stabilitets- og vækstpagten og de grundlæggende bestemmelser herom i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Ved at sigte mod sunde og holdbare offentlige finanser samt fremme af bæredygtig og inklusiv vækst opfylder den reformerede ramme samtidig de vigtigste mål i den finanspolitiske aftale (herefter benævnt "finanspagten"), som udgør afsnit III i TSSS[12]. Finanspagtens indhold indgår desuden i andre elementer af den foreslåede lovgivning. Med en mellemfristet planlægning baseret på landespecifikke gældsudfordringer afspejler det forslag til forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, til dels finanspagtens krav om konvergens hen imod de mellemfristede målsætninger, og at tidsplanen for denne konvergens skal foreslås under hensyntagen til de landespecifikke risici for holdbarheden (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS). Samtidig med, at der lægges vægt på den strukturelle saldo, skal der i henhold til finanspagten også foretages en analyse af udgifterne ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden med henblik på den samlede vurdering af overholdelsen (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS), og denne analyse opretholdes i det forslag til forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. I henhold til finanspagten er der kun under exceptionelle omstændigheder mulighed for midlertidige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning af denne (artikel 3, stk. 1, litra c), i TSSS), jf. også det forslag til en forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. I henhold til finanspagten skal der i tilfælde af væsentlige konstaterede afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning af denne gennemføres foranstaltninger til at korrigere afvigelserne i løbet af en nærmere fastsat periode (artikel 3, stk. 1, litra e), i TSSS). På samme måde kræver den reformerede ramme korrektioner af afvigelser fra den nettoudgiftskurs, som Rådet har fastlagt. Hvis afvigelser fører til et underskud på over 3 % af BNP, kan medlemsstaten desuden blive omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. For en medlemsstat med en gæld på over 60 % af BNP vil den gældsbaserede procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud blive styrket. Den er rettet mod afvigelser fra nettoudgiftskursen og erstatter det nuværende gældsreduktionsmål (reglen om en

[12] Med henblik på at styrke budgetdisciplinen gennem hele konjunkturforløbet ratificerede 25 medlemsstater den 2. marts 2012 den mellemstatslige TSSS. I artikel 2, stk. 1, i TSSS henvises der til, at traktaten "anvendes og fortolkes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, især artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og med EU-retten, herunder reglerne om procedure når det er nødvendigt at vedtage sekundær ret". I artikel 2, stk. 2, i TSSS hedder det, at traktaten "anvendes i det omfang, den er forenelig med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten. Den griber ikke ind i Unionens beføjelser til at handle inden for den økonomiske union". Afsnit III i TSSS, finanspagten, er bindende for de medlemsstater, der har euroen som valuta, og frivillig for andre medlemsstater (artikel 1, stk. 2, og artikel 14, stk. 5, i TSSS). Artikel 16 i TSSS bestemmer, at "senest inden fem år efter datoen for denne traktats ikrafttrædelse skal der på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse tages de nødvendige skridt i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer".

tyvendedel), som pålagde nogle medlemsstater en for krævende finanspolitisk indsats. Finanspagten tildeler de uafhængige finanspolitiske institutioner en rolle med hensyn til overvågning af overholdelsen af pagtens regler, og bestemmelserne om disse overvågningsinstitutioners rolle og uafhængighed, som det var nødvendigt at præcisere i fælles principper, som Kommissionen foreslog[13] i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS, er nu fuldt ud integreret i forslaget om ændring af direktivet. Ifølge finanspagten skal Kommissionen og Rådet spille en rolle i forbindelse med håndhævelsen (artikel 5 i TSSS), jf. de foreslåede ændringer af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten.

Fællestræk mellem finanspagten og den reformerede ramme for økonomisk styring beror desuden på, hvordan finanspagten er gennemført i national ret. De fleste kontraherende parter har gennemført TSSS's bestemmelser i national lovgivning ved at indføje en direkte forbindelse til tilsvarende EU-lovgivning[14]. Dette gælder for den mellemfristede målsætning og konvergensforløbet samt vurderingen af en betydelig afvigelse eller bestemmelser, der kræver, at Rådets henstillinger følges (alle hentet fra forordning nr. 1466/97).

I betragtning af disse fællestræk kan indholdet af de finanspolitiske bestemmelser i TSSS anses for at være indarbejdet i Den Europæiske Unions retlige rammer som omhandlet i artikel 16 i TSSS gennem den foreslåede reformerede ramme for økonomisk styring.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ved at medtage krav om klimaændringernes konsekvenser for de nationale budgetpolitikker og finanspolitiske risici sikrer forslaget overensstemmelse med andre EU-politikker, der støtter foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i overensstemmelse med målet om at sikre en retfærdig omstilling til klimaneutralitet. For nogle medlemsstaters vedkommende er der som led i deres genopretnings- og resiliensplaner ved at blive gennemført en række reformer, der vil forbedre de budgetmæssige rammer, f.eks. ved at forbedre visse finanspolitiske institutioners uafhængighed, jf. de foreslåede ændringer.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Som led i evalueringen af den økonomiske styring gennemførte Kommissionen en lang række outreachaktiviteter, bl.a. ved at tilrettelægge konferencer og deltage i en mere målrettet udveksling med interessenter. Som det vigtigste lancerede Kommissionen i oktober 2021 en offentlig høring[15], hvori den opfordrede andre EU-institutioner og alle centrale interessenter til at deltage. Gennem forskellige fora, herunder særlige møder, workshopper og en onlineundersøgelse, gav borgerne og en bred vifte af deltagere, herunder nationale regeringer, parlamenter, arbejdsmarkedets parter, den akademiske verden og andre EU-institutioner, udtryk for deres syn på, hvordan rammen for økonomisk styring i EU kan reformeres. Mange interessenter gik ind for en styrkelse af de nationale budgetmæssige rammer, herunder gennem en større inddragelse af de uafhængige finanspolitiske institutioner i overvågningen af EU-rammen. I nogle tilfælde blev de uafhængige finanspolitiske institutioners deltagelse

[13] Meddelelse fra Kommissionen — Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

[14] Rapport C(2017) 1201 final af 22. februar 2017 fra Kommissionen fremlagt i henhold til artikel 8 i TSSS (ikke oversat til dansk).

[15] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "Online public consultation on the review of the EU economic governance framework: summary of responses" (SWD(2022) 104 final af 28.3.2022) (ikke oversat til dansk).

betragtet som et middel til at øge de omdømmemæssige omkostninger ved at bryde budgetforpligtelserne.

Ud over at spille en rolle i EU-overvågningen slog nogle interessenter også til lyd for, at de uafhængige finanspolitiske institutioner burde have en stærkere overvågningsrolle i forbindelse med de nationale finanspolitiske regler, som skulle håndhæves gennem en forpligtelse for regeringerne til systematisk at tage hensyn til de uafhængige finanspolitiske institutioners vurderinger, og at der burde være en mere struktureret dialog mellem de uafhængige finanspolitiske institutioner og EU-institutionerne. Der blev i nogle tilfælde foreslået en udvidelse af opgaverne, der omfattede tilvejebringelse af input til gældsholdbarhedsanalyser, udarbejdelse af makroøkonomiske prognoser (herunder mellemfristede prognoser), der kunne tjene som udgangspunkt for de nationale regeringers tilrettelæggelse af finanspolitikken, samt udarbejdelse eller validering af budgetplaner. Der blev også foreslået en rådgivende rolle vedrørende finanspolitikken og en mere fremtrædende rolle i den offentlige debat.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for det ændrede direktiv er artikel 126, stk. 14, tredje afsnit, i TEUF. De skærpede krav til de nationale budgetmæssige rammer i medlemsstaterne har til formål at supplere og styrke Unionens politikramme med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store underskud, jf. artikel 126 i TEUF. Forslaget gælder for alle medlemsstater.

• Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Målet, nemlig ensartet overholdelse af budgetdisciplinen som krævet i TEUF, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre nås på EU-plan. Hertil kommer, at de foreslåede ændringer hovedsagelig har til formål at afhjælpe visse mangler i direktivet eller præcisere eller ajourføre dets bestemmelser, navnlig under hensyntagen til det forslag til forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, samt ændringerne af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten. De kan derfor bedst nås på EU-plan snarere end ved forskellige nationale initiativer.

Det foreslåede ændrede direktiv er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte mål. Med henblik på at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne sigter nogle af de foreslåede ændringer mod en forenkling af kravene i direktivet, og sammenhængen sikres med det forslag til forordning, der erstatter den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, og ændringerne af den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten. Proportionalitetsprincippet sikres endvidere ved de ændringer, der har til formål at præcisere begreber og definitioner, som letter gennemførelsen af direktivet. På samme måde hidrører mange bestemmelser vedrørende de uafhængige finanspolitiske institutioner fra eksisterende regelsæt, der gælder for nogle, men ikke alle medlemsstater, nemlig TSSS eller forordning nr. 473/2013. Som følge heraf er disse bestemmelser allerede gennemført i mange medlemsstater. Desuden er det nødvendigt at indberette klimarelaterede risici og tab, idet der tages hensyn til den igangværende nationale indsats og nødvendigheden af at tilpasse denne praksis til landespecifikke behov og præferencer. Det foreslåede ændrede direktiv er et egnet redskab til

at nå målet, da netop medlemsstaternes gennemførelse af bestemmelserne i national lovgivning giver dem mulighed for at tilpasse kravene til deres egne særlige forhold.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

2023/0136 (NLE)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på det budgetpolitiske område, og navnlig med hensyn til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud, blev der ved Rådets direktiv 2011/85/EU[16] fastsat detaljerede regler vedrørende kendetegnene ved medlemsstaternes budgetmæssige rammer.

(2) På grundlag af de erfaringer, der er gjort med Den Økonomiske og Monetære Union siden ikrafttrædelsen af direktiv 2011/85/EU, er det nødvendigt at ændre direktivets krav vedrørende de regler og procedurer, der udgør medlemsstaternes budgetmæssige rammer.

(3) I 2019 offentliggjorde Den Europæiske Revisionsret en beretning, hvori den undersøgte Unionens krav til nationale budgetrammer og anbefalede Kommissionen at gennemgå disse krav under hensyntagen til internationale standarder og bedste praksis. Den Europæiske Revisionsret foreslog specifikke foranstaltninger for at forbedre anvendelsesområdet for og effektiviteten af de nationale budgetrammer, navnlig hvad angår mellemfristede budgetrammer og uafhængige finanspolitiske institutioner[17].

(4) Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020[18] pegede på betydelige, men uensartede fremskridt i udviklingen af de nationale budgetmæssige rammer, som følge af at EU-retten kun fastsætter minimumskrav, og at gennemførelsen og

[16] Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41).

[17] Den Europæiske Revisionsrets særberetning fra 2019 "EU's krav til de nationale budgetrammer bør skærpes yderligere, og deres anvendelse bør overvåges bedre".

[18] Meddelelse fra Kommissionen — Evaluering af den økonomiske styring — Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU (COM(2020) 55 final af 5.2.2020).

overholdelsen af nationale bestemmelser har været meget forskelligartet. I meddelelsen blev der desuden set på, i hvilket omfang disse rammer kunne understøtte de økonomisk-politiske, miljøpolitiske og socialpolitiske behov i forbindelse med omstillingen til en klimaneutral, ressourceeffektiv og digital europæisk økonomi og således supplere den centrale rolle, som de lovgivningsmæssige rammer og strukturreformerne spiller.

(5) I Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt[19] opfordres der til øget brug af grøn budgettering til at omdirigere det offentliges investeringer, forbrug og beskatning til grønne prioriteter og væk fra skadelige subsidier. Den europæiske klimalov fastsætter et EU-dækkende mål om klimaneutralitet senest i 2050 og kræver, at EU-institutionerne og medlemsstaterne gør fremskridt med hensyn til at øge tilpasningsevnen. Kommissionen forpligtede sig til at arbejde sammen med medlemsstaterne om at screene budgetterne og fastsætte benchmarks for grøn budgetpraksis. Kommissionens meddelelse af 24. februar 2021 om den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer[20] pegede på klimaændringernes relevans for makroøkonomi og finanspolitik og fremhævede behovet for at øge Unionens modstandsdygtighed over for virkningerne af klimaændringer. Det europæiske semester udgør en supplerende ramme til støtte for en sådan indsats, og instrumentet for teknisk støtte yder praktisk bistand til gennemførelsen heraf.

(6) Kommissionens meddelelse af 9. november 2022 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU[21] fremhævede behovet for at styrke gældsholdbarheden og reducere den høje offentlige gældskvote og samtidig fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstater. Retningslinjernes centrale mål er at øge det nationale ejerskab, forenkle rammen og sætte større fokus på det mellemlange sigt kombineret med en stærkere og mere sammenhængende håndhævelse.

(7) For i højere grad at overholde bestemmelserne i TEUF og navnlig undgå proceduren for uforholdsmæssigt store offentlige underskud som omhandlet i artikel 126 i TEUF, bør medlemsstaternes lovgivning indeholde specifikke bestemmelser i for at styrke det nationale ejerskab i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 9. november 2022 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU ud over dem, der i øjeblikket kræves i henhold til direktiv 2011/85/EU. På grundlag af dokumentationen fra gennemførelsen af nævnte direktiv bør ændringerne også omfatte bestemmelser om såvel gennemsigtighed og statistikker som prognoser og mellemfristet budgetlægning for at afhjælpe de svagheder, der blev konstateret under gennemførelsen.

(8) Dette direktiv er en del af en pakke sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX][22], som erstatter forordning (EF) nr. 1466/97[23] (den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten), og Rådets forordning (EU) [XXX][24]

---

19 Meddelelse fra Kommissionen — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

20 Meddelelse fra Kommissionen — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

21 Meddelelse fra Kommissionen — Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU (COM(2022) 583 final).

22 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) af [dato] [fulde titel] (EUT L ..).

23 Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

24 Rådets forordning (EU) af [dato] [fulde titel] (EUT L ..).

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97[25] (den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten). Sammen udgør de en reformeret ramme for Unionens økonomiske styring, gennem hvilken indholdet i afsnit III i den mellemstatslige traktat om stabilitet, samordning og styring (TSSS) i Den Økonomiske og Monetære Union[26] (finanspagten) indarbejdes i EU-retten i overensstemmelse med nævnte traktats artikel 16. Afsnit III er bindende for de medlemsstater, der har euroen som valuta, mens Bulgarien, Danmark og Rumænien deltager på frivillig basis. På grundlag af erfaringerne med medlemsstaternes gennemførelse af TSSS holdes der i pakken fast ved finanspagtens mellemfristede planlægning som et redskab til budgetdisciplin og vækstfremme. Pakken omfatter en styrket landespecifik dimension, der skal fremme det nationale ejerskab ved bl.a. at give uafhængige finanspolitiske institutioner en mere fremtrædende rolle, som bygger på finanspagtens fælles principper som foreslået af Kommissionen[27] i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS. Analysen af udgifterne ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden med henblik på den samlede vurdering af overholdelsen, som kræves i henhold til finanspagten, er fastsat i forordning (EU) [XXX], der erstatter forordning (EF) nr. 1466/97. Som i finanspagten er midlertidige afvigelser fra den mellemfristede plan kun tilladt under exceptionelle omstændigheder i henhold til forordning [XXX], der erstatter forordning (EF) nr. 1466/97. Tilsvarende bør der i tilfælde af væsentlige afvigelser fra den mellemfristede plan gennemføres foranstaltninger for at korrigere afvigelserne over en nærmere fastsat periode. Pakken styrker de finanspolitiske overvågnings- og håndhævelsesprocedurer for at opfylde forpligtelsen til at fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig vækst. Med reformen af rammen for økonomisk styring holdes der således fast ved de grundlæggende mål om budgetdisciplin og gældsholdbarhed, der er fastsat i TSSS.

(9) For at opnå statistikker af høj kvalitet, som er sammenlignelige medlemsstaterne imellem, er det nødvendigt, at der eksisterer fuldstændige og pålidelige regnskabsmetoder for alle delsektorer under offentlig forvaltning og service. Tilstedeværelsen og kvaliteten af statistikker baseret på det europæisk nationalregnskabssystem (ENS 2010) er afgørende for, at Unionens rammer for den finanspolitiske overvågning kan fungere korrekt. ENS 2010 er baseret på, at der afgives oplysninger efter periodiseringsprincippet. Det er derfor nødvendigt at forbedre indsamlingen af periodiserede data og oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde statistikker baseret på periodiseringsprincippet på en måde, som er integreret, fyldestgørende og harmoniseret på tværs af alle delsektorer under offentlig forvaltning og service.

(10) Tilgængeligheden af hyppige data kan afsløre mønstre, der berettiger en tættere overvågning og forbedre de budgetmæssige prognosernes kvalitet. Medlemsstaterne og Kommissionen (Eurostat) bør offentliggøre data efter kontantprincippet samt kvartalsvise underskuds- og gældsdata under anvendelse af definitionerne i artikel 2 i protokol (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF. For at forbedre det nationale ejerskab bør budgetdata, der er

---

25 Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

26 Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012.

27 Meddelelse fra Kommissionen — Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

skræddersyet til nationale budgetdefinitioner, offentliggøres hyppigere under hensyn til nationale gennemsigtighedskrav og brugerbehov.

(11) Fordrejede og urealistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser i forbindelse med den årlige og flerårige budgetlovgivning kan være til stor skade for effektiviteten af den finanspolitiske planlægning og derfor gøre det vanskeligt at overholde budgetdisciplinen. For at forbedre de grundlæggende antagelser og give objektive vurderinger af de finanspolitiske konsekvenser af forskellige politiske foranstaltninger bør medlemsstaternes makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser godkendes eller udarbejdes af en uafhængig finanspolitisk institution.

(12) Makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser bør af hensyn til kvaliteten underkastes regelmæssige, objektive og omfattende evalueringer, der foretages af et uafhængigt organ. Sådanne evalueringer bør omfatte en nærmere undersøgelse af de økonomiske antagelser, sammenligninger med prognoser, som er udarbejdet af andre institutioner, og evaluering af tidligere prognosers pålidelighed.

(13) Uafhængige organer med ansvar for overvågning af de offentlige finanser i medlemsstaterne er en uomtvistelig del af effektive budgetmæssige rammer. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013[28] skal de medlemsstater, der har euroen som valuta, have uafhængige finanspolitiske institutioner, der har til opgave at godkende eller udarbejde makroøkonomiske prognoser, og fastsætte særlige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende deres uafhængighed og tekniske kapacitet. I betragtning af uafhængige organers positive bidrag til de offentlige finanser bør disse krav udvides til at omfatte alle medlemsstater. For at fremme finanspolitisk disciplin og styrke finanspolitikkens troværdighed bør sådanne organer også bidrage til budgetplanlægningen ved enten at udarbejde eller godkende de prognoser og gældsanalyser, som regeringen anvender, og ved at foretage uafhængige vurderinger af finanspolitikken og overvåge overholdelsen af de finanspolitiske rammer.

(14) For at styrke ansvaret inden for finanspolitikken bør de finanspolitiske institutioner have en høj grad af operationel uafhængighed, de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver og omfattende og rettidig adgang til de nødvendige oplysninger.

(15) For at forbedre budgetplanlægningen bør der tages behørigt hensyn til de finanspolitiske risici som følge af klimaændringer og til klimarelaterede politikkers indvirkning på de offentlige finanser på mellemlang og lang sigt. En forståelse af de kanaler, hvorigennem klimarelaterede chok påvirker økonomien og de offentlige finanser, er afgørende for de nationale strategier til begrænsning og styring af den finanspolitiske risiko, der stammer fra klimaændringer og hertil knyttede katastrofer.

(16) Et etårigt perspektiv i forbindelse med budgetplanlægningen giver et begrænset grundlag for en sund finanspolitik, da de fleste foranstaltninger har virkninger, der rækker langt ud over den årlige budgetcyklus. En effektiv flerårig finanspolitisk planlægning styrker derimod finanspolitikkens troværdighed, samtidig med at der tages hensyn til gældsholdbarheden. En effektiv planlægning på mellemlang sigt forudsætter en klar og konsekvent fastsættelse af mellemfristede nationale budgetmål, som præsenteres i de nationale mellemfristede planer. For at styrke et flerårigt budgetperspektiv bør planlægningen af den årlige budgetlovgivning være i

[28] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

overensstemmelse med de flerårige mål, der er fastsat inden for de mellemfristede budgetmæssige rammer.

(17) Budgetmæssige rammer bør omfatte de offentlige finanser som helhed, således at de effektivt kan fremme budgetdisciplinen og holdbarheden af de offentlige finanser. Derfor bør opmærksomheden navnlig rettes mod transaktioner foretaget af de offentlige organer og med de offentlige midler, som ikke udgør en del af de almindelige budgetter på delsektorniveau, og som har umiddelbar eller mellemfristet indvirkning på medlemsstaternes budgetstillinger. Størrelsen af disse transaktioners kombinerede indvirkning på den offentlige saldo og gæld bør fremlægges inden for rammerne af de årlige budgetprocedurer og i de mellemfristede budgetplaner, idet der tages højde for virkningerne af fremtidige transaktioner og udestående og forventede nye forpligtelser.

(18) På samme måde er der behov for gennemsigtighed med hensyn til skatteudgifternes art og størrelse og deraf følgende indtægtstab for at give en dybere forståelse af, i hvilket omfang finanspolitikken og budgetplanlægningen er i overensstemmelse med regeringens prioriteter.

(19) Grøn budgettering kan bidrage til at omdirigere offentlige indtægter og udgifter til grønne prioriteter. I den forbindelse forbedrer en pålidelig og regelmæssig indberetning af omfattende, nyttige og tilgængelige oplysninger budgetovervejelserne. Det betyder, at der skal indberettes oplysninger om, hvordan indtægterne afspejler behovet for at sikre, at der tages hensyn til princippet om, at forureneren betaler, og om hvordan udgifterne afspejler grønne prioriteter såvel positivt som negativt. Medlemsstaterne bør offentliggøre oplysninger om, hvordan de relevante elementer i deres budgetter bidrager til at opfylde nationale og internationale klima- og miljøforpligtelser, og om den anvendte metode. Medlemsstaterne bør offentliggøre data og beskrivende oplysninger særskilt for udgifter, skatteudgifter og indtægtsposter. Medlemsstaterne opfordres til at offentliggøre oplysninger om den fordelingsmæssige virkning af budgetpolitikken og tage hensyn til beskæftigelsesmæssige, sociale og fordelingsmæssige aspekter i forbindelse med udviklingen af grøn budgettering[29].

(20) Der bør rettes behørig opmærksomhed mod forekomsten af eventualforpligtelser. Mere præcist omfatter eventualforpligtelser mulige forpligtelser, der afhænger af en usikker fremtidig begivenheds indtræffen, eller nuværende forpligtelser, når betalingen ikke er sandsynlig eller den sandsynlige betalings beløb ikke kan måles pålideligt. De omfatter f.eks. statsgarantier, misligholdte lån, forpligtelser i forbindelse med driften af offentlige selskaber og potentielle udgifter og forpligtelser som følge af retssager samt katastroferelaterede eventualforpligtelser.

(21) Naturkatastrofer og ekstreme vejrforhold har påvirket de fleste medlemsstater, og klimaændringerne forventes at øge hyppigheden og intensiteten af sådanne begivenheder. Regeringerne investerer i klimatilpasningsforanstaltninger og påtager sig at dække katastrofeomkostninger i forbindelse med nødhjælp samt genopretning og genopbygning og fungerer i nogle tilfælde som forsikringsgiver i sidste instans. I betragtning af de eksisterende og fremtidige udfordringer for de offentlige finansers

[29] Meddelelse fra Kommissionen — Bedre vurdering af den fordelingsmæssige virkning af medlemsstaternes politikker (COM(2022) 494 final af 28.9.2022) samt artikel 6, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

holdbarhed bør der lægges særlig vægt på statens forpligtelser og risiciene for dennes finanser som følge af naturkatastrofer og klimarelaterede begivenheder, begyndende med indsamling og offentliggørelse af oplysninger om de økonomiske tab og finanspolitiske omkostninger som følge af tidligere begivenheder samt oplysninger om de budgetmæssige ordninger og finansielle instrumenter, der blev anvendt i den forbindelse.

(22) Kommissionen bør fortsat regelmæssigt overvåge gennemførelsen af direktiv 2011/85/EU. Bedste praksis vedrørende gennemførelsen af bestemmelserne i nævnte direktiv bør identificeres og deles.

(23) Direktiv 2011/85/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

I direktiv 2011/85/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

(a) Første afsnit, andet punktum, affattes således:

"Definitionen af delsektorerne under offentlig forvaltning og service, jf. bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning(EU) nr. 549/2013 finder anvendelse.*

_____

EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1."

(b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) regnskabssystemer for den offentlige sektor og statistisk indberetning"

ii) Litra c) affattes således:

"c) landespecifikke numeriske finanspolitiske regler, som bidrager til at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaternes førte finanspolitik og deres respektive forpligtelser i henhold til TEUF, udtrykt i form af en sammensat indikator for budgetresultater såsom det offentlige budgetunderskud, låntagning, gæld eller en vigtig komponent heri"

iii) Litra e) affattes således:

"e) mellemfristede budgetmæssige rammer som et specifikt sæt nationale budgetprocedurer, der giver finanspolitikken en længere horisont end det etårige budgetperspektiv, herunder fastlæggelse af policyprioriteter og nationale budgetmål for det mellemlange sigt"

iv) Som litra h) tilføjes:

"h) uafhængige finanspolitiske institutioner som strukturelt uafhængige organer eller organer med funktionel autonomi for så vidt angår medlemsstaternes budgetmyndigheder, der er oprettet i henhold til artikel 8."

2) Artikel 3 affattes således:

"1. Hvad angår de nationale offentlige regnskabssystemer, skal medlemsstaterne senest i 2030 have integrerede, fyldestgørende og nationalt harmoniserede regnskabssystemer baseret på periodiseringsprincippet, der dækker alle delsektorer under offentlig forvaltning og service og indeholder de oplysninger efter kontant- og periodiseringsprincipperne, der er nødvendige for at udarbejde data baseret på ENS 2010. Disse regnskabssystemer for den offentlige sektor underlægges intern kontrol og uafhængig revision.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de finanspolitiske data for alle delsektorer under offentlig forvaltning og service som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 offentliggøres rettidigt og regelmæssigt*. Medlemsstaterne offentliggør navnlig kvartalsvise gælds- og underskudsdata særskilt for statslig forvaltning og service, offentlig forvaltning og service på delstatsniveau, kommunal forvaltning og service og sociale kasser og fonde inden udgangen af det efterfølgende kvartal eller efter Kommissionens (Eurostats) offentliggørelse af de relevante data.

3. Kommissionen (Eurostat) offentliggør kvartalsdata for statistikker over offentlige finanser, jf. tabel 25, 27 og 28 i bilag B til forordning (EU) nr. 549/2013, hver 3. måned.

_____

*EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1."

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at den årlige og flerårige finanspolitiske planlægning baseres på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, hvortil der anvendes de mest aktualiserede oplysninger. Budgetplanlægningen baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser udarbejdes eller godkendes af uafhængige finanspolitiske institutioner, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 8. De sammenlignes med de senest ajourførte prognoser fra Kommissionen. Der skal redegøres for betydelige forskelle mellem medlemsstatens makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser og Kommissionens prognoser, herunder hvis niveauet for eller væksten i variabler i de eksterne antagelser afviger betydeligt fra de værdier, der er indeholdt i Kommissionens prognoser."

(b) Stk. 4 udgår.

(c) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Medlemsstaterne angiver, hvilken institution der er ansvarlig for udarbejdelsen af makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser. Medlemsstaterne og Kommissionen indgår mindst en gang årligt i en teknisk dialog om de antagelser, der ligger til grund for udarbejdelsen af de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser.

6. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til den årlige og flerårige finanspolitiske planlægning, som er udarbejdet af de nationale institutioner, underkastes regelmæssig, objektiv og omfattende evaluering ved et uafhængigt organ, herunder ex post-evaluering. Resultatet af evalueringen offentliggøres og inddrages behørigt i fremtidige makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser. Hvis evalueringen afdækker en betydelig skævhed, der berører de makroøkonomiske prognoser over mindst fire på hinanden følgende år, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger og offentliggør dem."

(d) Stk. 7 udgår.

4) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

Hver medlemsstat fastsætter specifikke numeriske finanspolitiske regler for effektivt at fremme overholdelsen af forpligtelser i medfør af TEUF inden for den finanspolitiske planlægning over en flerårig periode for den offentlige forvaltning og service som helhed. Disse regler skal navnlig fremme:

a) overholdelse af de referenceværdier og bestemmelser vedrørende underskud og gæld, der er fastlagt i TEUF

b) vedtagelsen af en flerårig periode for den finanspolitiske planlægning i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning [XXX forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten]. *

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) af [*dato]* [*fulde titel*] (EUT L...)."

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) en effektiv og rettidig overvågning af, om reglerne overholdes, baseret på pålidelige og uafhængige analyser udført af uafhængige finanspolitiske institutioner, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 8"

b) Stk. 2 affattes således:

"Såfremt de numeriske finanspolitiske regler indeholder undtagelsesklausuler, skal disse fastlægge et begrænset antal specifikke omstændigheder, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i medfør af TEUF og forordning [XXX forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten], og konsekvente procedurer, hvor det midlertidigt er tilladt ikke at overholde reglerne. Undtagelsesklausuler skal have klare tidsfrister."

6) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Medlemsstaternes årlige budgetlovgivning skal være i overensstemmelse med deres gældende landespecifikke numeriske finanspolitiske regler."

7) I kapitel V affattes overskriften således: "UAFHÆNGIGE FINANSPOLITISKE INSTITUTIONER"

8) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige finanspolitiske institutioner såsom strukturelt uafhængige organer eller organer med funktionel autonomi for så vidt angår medlemsstaternes budgetmyndigheder oprettes ved nationale love eller bindende administrative bestemmelser.

2. De i stk. 1 omhandlede institutioner består af medlemmer, der udpeges og udnævnes på grundlag af deres erfaring og kompetence inden for offentlige finanser, makroøkonomi eller budgetforvaltning og i overensstemmelse med gennemsigtige procedurer.

3. De i stk. 1 omhandlede institutioner:

a) må ikke modtage instrukser fra den berørte medlemsstats budgetmyndigheder eller fra noget andet offentligt eller privat organ

b) skal have kapacitet til rettidigt at offentliggøre deres vurderinger og udtalelser

c) skal sikres en tilstrækkelig og stabil tilførsel af egne midler til effektivt at kunne opfylde deres mandat, herunder udføre enhver form for analyse inden for deres mandat

d) skal have tilstrækkelig og rettidig adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde deres mandat

e) skal være underlagt regelmæssige eksterne evalueringer foretaget af uafhængige evalueringseksperter.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede institutioner har følgende opgaver:

a) udarbejdelse af de årlige og flerårige makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, der ligger til grund for regeringens mellemfristede planlægning, eller godkendelse af dem, der anvendes af budgetmyndighederne

b) udarbejdelse af de gældsholdbarhedsvurderinger, der ligger til grund for regeringens mellemfristede planlægning, eller godkendelse af budgetmyndighedernes vurderinger

c) udarbejdelse af vurderinger af konsekvenserne af politiske tiltag for den finanspolitiske holdbarhed og for bæredygtig og inklusiv vækst eller godkendelse af budgetmyndighedernes vurderinger

d) overvågning af overholdelsen af landespecifikke numeriske finanspolitiske regler i overensstemmelse med artikel 6

e) overvågning af overholdelsen af den finanspolitiske ramme for Unionen i overensstemmelse med forordning [XXX forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten] og [XXX korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten] *

f) regelmæssig gennemgang af den nationale budgetmæssige ramme med henblik på at vurdere, om disse — herunder mekanismer og regler, der regulerer de finanspolitiske forbindelser mellem offentlige myndigheder på tværs af delsektorer under offentlig forvaltning og service — er konsekvente, sammenhængende og effektive

g) deltagelse i regelmæssige høringer og drøftelser i det nationale parlament.

5. Medlemsstaterne sikrer, at budgetmyndighederne i den pågældende medlemsstat følger de vurderinger og udtalelser, som institutionerne afgiver som led i udførelsen af de i stk. 4 omhandlede opgaver. Hvis budgetmyndighederne ikke følger disse vurderinger og udtalelser, skal de offentligt begrunde beslutningen om ikke at følge dem senest en måned efter afgivelsen.

* Rådets forordning (EU) af [dato] [fulde titel] (EUT L ..)."

9) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne fastlægger troværdige, effektive mellemfristede budgetmæssige rammer med bestemmelser om vedtagelsen af en finanspolitisk planlægningsperiode på mindst fire år for at sikre, at den nationale finanspolitiske planlægning følger et flerårigt finanspolitisk planlægningsperspektiv."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) omfattende og gennemsigtige flerårige budgetmål som omhandlet i artikel 2, litra e), hvad angår det offentlige underskud, den offentlige gæld og andre sammensatte finanspolitiske indikatorer såsom udgifter, således at det sikres, at de er i overensstemmelse med alle landespecifikke numeriske finanspolitiske regler, der er fastlagt i dette direktivs kapitel IV, og de relevante bestemmelser i forordning [XXX forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten]"

ii) Litra c) affattes således:

"c) en beskrivelse af mellemfristede planlagte politikker, herunder investeringer og reformer, med en indvirkning på de offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst, fordelt efter overordnede indtægts- og udgiftsposter, som viser, hvordan tilpasningen hen imod de nationale budgetmål for det mellemlange sigt som omhandlet i artikel 2, litra e), gennemføres i forhold til fremskrivninger baseret på uændrede politikker"

iii) Litra d) affattes således:

"d) en vurdering af, hvordan de planlagte politikker i lyset af deres mellemfristede og langsigtede direkte indvirkning på de offentlige finanser formentlig vil påvirke disses mellemfristede og langsigtede holdbarhed samt en bæredygtig og inklusiv vækst. Ved vurderingen skal der så vidt muligt redegøres for de makroøkonomiske risici som følge af klimaændringer og disses miljømæssige og fordelingsmæssige virkninger samt konsekvenserne for de offentlige finanser af klimarelaterede modvirknings- og tilpasningspolitikker på mellemlang og lang sigt."

c) Stk. 3 ophæves.

10) Artikel 10 og 11 affattes således:

"Artikel 10

Den årlige budgetlovgivning skal være i overensstemmelse med de nationale budgetmål for det mellemlange sigt som omhandlet i artikel 2, litra e). Der skal gives en behørig forklaring for enhver afvigelse.

Artikel 11

Dette direktiv forhindrer på ingen måde en medlemsstats nydannede regering i at opdatere sin mellemfristede budgetplan, så den afspejler dens nye politiske prioriteter. Den nydannede regering anfører i så fald forskellene mellem den tidligere og den nye mellemfristede budgetplan."

11) I kapitel VI affattes titlen således: "GENNEMSIGTIGHED VEDRØRENDE OFFENTLIGE FINANSER"

12) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Medlemsstaterne sikrer, at enhver foranstaltning, der træffes i overensstemmelse med kapitel II, III og IV, er sammenhængende på tværs af alle delsektorer under offentlig forvaltning og service og omfatter alle disse delsektorer. Til dette formål stiller medlemsstaterne navnlig krav om sammenhængende regnskabsregler og -procedurer for den offentlige sektor og integritet med hensyn til den underliggende dataindsamling og databehandlingssystemerne."

13) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14

1. Medlemsstaterne offentliggør inden for rammerne af den årlige og flerårige budgetlovgivning organer og midler, som ikke udgør en del af de almindelige budgetter, men som er en del af den offentlige forvaltning og service, herunder dennes delsektorer. Medlemsstaterne offentliggør også værdier svarende til disse organers og midlers kombinerede virkninger på den offentlige saldo og gæld, idet virkningerne på saldoen skal omfatte tidligere og forventede fremtidige transaktioner og virkningerne på gælden skal omfatte udestående og forventede nye forpligtelser.

2. Medlemsstaterne offentliggør på grundlag af en gennemsigtig metode detaljerede oplysninger om skatteudgifternes virkninger for indtægterne med henblik på de nationale budgetmål som omhandlet i artikel 2, litra e).

3. Medlemsstaterne offentliggør for alle delsektorer under offentlig forvaltning og service relevante oplysninger om eventualforpligtelser med potentielt betydelig virkning for de offentlige budgetter, herunder statsgarantier, misligholdte lån og forpligtelser i forbindelse med driften af offentlige selskaber og potentielle udgifter og forpligtelser som følge af retssager, herunder omfanget heraf. Medlemsstaterne offentliggør så vidt muligt også oplysninger om eventualforpligtelser i forbindelse med katastrofe- og klimarelaterede begivenheder. Medlemsstaterne offentliggør oplysninger om tidligere træk på enkeltgarantier og udgifter i forbindelse med standardgarantier. De offentliggjorte oplysninger skal omfatte

oplysninger om økonomiske tab som følge af katastrofe- og klimarelaterede chok, herunder de finanspolitiske omkostninger for den offentlige sektor og de instrumenter, der er anvendt til afbødning eller dækning heraf. Medlemsstaterne offentliggør oplysninger om offentlige kapitalindskud i private og offentlige selskaber for så vidt angår økonomisk betydelige beløb."

14) Som artikel 14a tilføjes:

"Artikel 14a.

1. Kommissionen offentliggør senest den 14. december 20XX en gennemgang af dette direktivs effektivitet.

2. Senest den 31. december 2025 rapporterer Kommissionen om status og den fremtidige retning for offentlige regnskaber i Unionen under hensyn til de fremskridt, der er gjort siden dens vurdering i 2013 af egnetheden for medlemsstaterne af de internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor."

15) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 202x. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser. Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne sammenligningstabeller, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3.Kommissionen udarbejder en foreløbig fremskridtsrapport om gennemførelsen af de vigtigste bestemmelser i dette direktiv på basis af relevante oplysninger fra medlemsstaterne, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest den 14. december 20XX.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv."

16) Artikel 16 udgår.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand